

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Oksiuta

Protokolant Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Elżbiety Korwell, oskarżyciela publicznego z Urzędu Celnego w B. M. C.

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 roku

sprawy A. C.

oskarżonego o czyn z art. 86 § 4i1 kks w zb. z art. 54 § 3 i 1 kks w zb. z art. 63 § 7 i 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego Urząd Celny w B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokółce

z dnia 24 lipca 2014 roku sygn. akt II W 886/ 14

I. Wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

II. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. C. został oskarżony o to, że w dniu 28-04-2014r. przez drogowe przejście graniczne w K. sprowadził na terytorium kraju bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy w postaci 254 paczek papierosów marki (...), przez co naraził na uszczuplenie należność celną w kwocie 165 zł oraz łączny podatek w wysokości 4885 zł, w tym podatek od towarów i usług w wysokości 998 zł oraz podatek akcyzowy w kwocie 3887 zł, to jest o wykroczenie skarbowe określone w art. 86 § 4 i 1 kks w zb. z art. 54 § 3 i 1 kks w zb. z art. 63 § 7 i 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

Sąd Rejonowy w Sokółce wyrokiem z dnia 24 lipca 2014 r w sprawie 886/14 oskarżonego A. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 86 § 4 i 1 kks w zb. z art. 63 § 7 i 2 kks w zb. z art. 54 § 3 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś na mocy art. 86 § 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę 1700 (tysiąc siedemset) złotych grzywny.

Na mocy art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 49 § 1 i 2 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci 254 paczek papierosów marki (...) przechowywanych w magazynie podległym Izbie Celnej w B. i opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 na karcie 15 akt sprawy pod pozycją 1.

Zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych; w tym od kosztów zniszczenia przedmiotów, których przepadek orzeczono w pkt. 2.

Powyższy wyrok na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk i art. 444 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zaskarżył na niekorzyść A. C. w części dotyczącej orzeczenia kary grzywny w wymiarze 1700 zł; Urząd Celny w B..

Powołując się na art. 438 pkt 4 kpk i art. 427 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zarzucił temu wyrokowi rażącą niewspółmierność orzeczonej kary grzywny w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu;

Stawiając powyższe zarzuty, na podstawie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia kary grzywny poprzez znaczne zaostrzenie orzeczonej wobec w/w oskarżonego kary grzywny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego jako niezasadna nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie wskazania wymaga, iż Sąd Rejonowy orzekający w niniejszej sprawie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ocenionego zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, przyjął trafne ustalenia w przedmiocie winy i prawnie – karnej oceny zachowania A. C.. Powyższe nie było również kwestionowane przez skarżącego. Natomiast Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska skarżącego, co do zarzutu niewspółmierności (łagodności) orzeczonej kary.

W orzecznictwie uznaje się, że zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieszcząca się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia czynu zabronionego, jak i osobowości sprawcy – innymi słowy, gdy w odczuciu społecznym jest karą niesprawiedliwą (wyr. Sądu Najwyższego z 11.04.1985 r. V KRN 178/85, LEX 20053). Wskazuje się, że „nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – „rażąco” niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować” (II KRN 189/94, OSN Prok. i Pr. 1995 nr 5 poz. 18). Niewspółmierność kary zachodziłaby zatem wówczas, gdy zastosowana w niniejszej sprawie kara, wymierzona za przypisane oskarżonemu przestępstwo, nie odzwierciedlałaby należycie stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu oraz nie uwzględniałaby w wystarczającej mierze celów kary (wyr. SN z 30.11.1990 r. WR 363/90, OSNKW 1991, Nr 7-9, poz. 39).

Mając na uwadze powyższe wskazania, w ocenie Sądu Okręgowego należało uznać, że orzeczona w sprawie kara grzywny w wymiarze 1700 złotych nie nosi znamiona rażącej łagodności. Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd I instancji wziął pod uwagę dyrektywy sądowego wymiaru kary przewidziane w treści art. 13 § 1 kks. Ich ocena, dokonana przez Sąd Rejonowy słusznie doprowadziła do wniosku, że kara orzeczona jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia oskarżonego.

W sprawie nie ulega wątpliwości, że wina i stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego były znaczne. Choć także wysokość należności publicznoprawnej narażonej na uszczuplenie była wysoka, to jednak zaznaczyć trzeba, że nie może ona być wyłącznym oraz decydującym determinantem wymiaru kary.

Nie można także tracić z pola widzenia faktu, iż oskarżony nie był dotychczas karany sędownie. Prowadzi ustabilizowany tryb życia, nie pracuje zarobkowo, na utrzymaniu ma małe dziecko. Także właściwości i warunki osobiste – przyznanie się do popełnienia czynu – przemawiają na korzyść oskarżonego. Nie można nadto zapominać, że dolegliwość wymierzonej kary w jej aspekcie finansowym wzmacnia również orzeczonej wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku, który jako, że przedstawia realną wartość, także stanowi dla oskarżonego istotne konsekwencje natury finansowej.

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, że karą adekwatną do okoliczności popełnienia czynu będzie grzywna w wysokości 1700 złotych, która również w

dostatecznym stopniu odzwierciedlać będzie zarówno stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości jego czynu.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara grzywny będzie odczuwalna dla oskarżonego jako dolegliwa, a jednocześnie nie pozostanie poza jego możliwościami płatniczymi.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, stosowanie do art. 437 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na mocy art. 636§1 k.p.k. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa.